

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/185/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122011147
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122011147.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Dušana Szabó a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 28.06.2022, č. k. 2PP/114/2022-39 na neverejnom zasadnutí konanom dňa 06.10.2022 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona žiadosť odsúdeného A. B. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 03.10.2019, sp. zn. 3T/38/2019 vo výmere 4 roky a 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zamietol.

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k záveru, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, avšak ani jedna materiálna podmienka.

Pokiaľ ide o prvú materiálnu podmienku okresný súd uviedol, že odsúdený síce počas výkonu trestu rešpektoval a plnil príkazy a nariadenia príslušníkov, dodržiaval ústavný poriadok a časový rozvrh dňa, nevyvolával a nezapájal sa do konfliktov s inými odsúdenými a svoj voľný čas využíval zmysluplne, avšak k ním spáchanej trestnej činnosti nezaujal kritický postoj. Vo svojom konečnom návrhu totiž namiesto vyjadrenia ľútosť nad spáchaným skutkom uviedol, že ide o vymyslenú vec, po zadržaní ho mali zbiť policajti a prokurátor sa mu mal vyhrážať vyšším trestom odňatia slobody pokiaľ by nepristúpil na dohodu o vine a treste. Taktiež nemožno podľa názoru okresného súdu opomenúť, že odsúdený nie je prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, preto už má osobné skúsenosti s tým aké správanie a vystupovanie v ústave na výkon trestu odňatia slobody zodpovedá požadovanej úrovni. Počas výkonu trestu od konca roku 2019 bol odsúdený trikrát disciplinárne odmenený, pričom naposledy 17.05.2021, teda viac ako rok si odsúdený nedokázal vytvoriť podmienky na prípadné udelenie ďalšej disciplinárnej odmeny.

Pokiaľ ide o splnenie druhej materiálnej podmienky, okresný súd uviedol, že žiadna z objektívne zistiteľných skutočností nedávala dostatočnú záruku, že by odsúdený v prípade podmiennečného prepustenia viedol riadny život. Okresný súd vychádzal predovšetkým z menej priaznivej resocializačnej prognózy odsúdeného odvíjajúcej sa zo stredného rizika recidívy trestnej činnosti a jeho trestnej minulosti. Odsúdený sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, pretože sa dopustil ďalšej trestnej činnosti. Bol vo výkone trestu za spáchanie trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby a z výkonu trestu bol podmiennečne prepustený a napriek tomu sa opätovne dopustil tejto násilnej trestnej činnosti, keď po dobu najmenej sedem mesiacov sa najmenej trikrát týždenne vyhrážal svojej (dnes už bývalej) družke smrťou, aj smrťou jej troch maloletých detí, zatvorením do blázince a

umiestnením jej troch maloletých detí do detského domova, útočil na ňu verbálne (vulgárne jej nadával, kričal na ňu) ale i fyzicky (udieral ju päšťou do hlavy a rúk, otvorenou dlaňou do tváre, kopal ju do nôh a sácal ju do nábytku) a terčom jeho útokov boli aj tri maloleté deti poškodenej (najmenej každý tretí deň ich kopal, udieral päšťou a otvorenou dlaňou do rôznych častí tela, kričal na nich a vulgárne im nadával). Odsúdený taktiež zakázal poškodným vyhľadať lekársku pomoc za účelom ošetrenia ich zranení. Na zdôraznenie závažnosti konania odsúdeného okresný súd doplnil, že život v neustálom strese a strachu viedol k psychickému vyčerpaniu poškodných s nízkym energetickým potenciálom, interpersonálnym ťažkostiam, negatívnemu sebedomiu, emočnej labilitate a úzkostiam.

Proti tomuto uzneseniu odsúdený podal v zákonnej lehote sťažnosť a uviedol v nej, aby súd zvážil jeho prepustenie, lebo má vonku rodinu a malého štvorročného syna, o ktorého sa chce starať. Ľutuje svojho vykonaného skutku a má 57 rokov. Zároveň namietal, že súd prihliadal na jeho minulosť, pretože si za svoje činy už odpykal trest. Nestotožnil sa s vyjadrením prokurátora, ktorý uviedol, že sa domnieva, že nebude viesť riadny život. Svoje správanie zmenil a uvedomil si svoje protiprávne konanie, ktoré veľmi ľutuje. Chce dožiť svoj život na slobode a nechce už páchať trestnú činnosť.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku Pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b) konanie predchádzajúce týmto výkonom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku Nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,
- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného B. nie je dôvodná.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu aj krajský súd zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Súd I. stupňa správne tiež vyhodnotil, že správanie odsúdeného vo výkone trestu nepreukazuje také polepšenie, aby bolo možné dospieť k jednoznačnému záveru, že táto podmienka je splnená. Odsúdený za posledný rok nebol disciplinárne odmenený, pričom na verejnom zasadnutí, a to napriek tomu, že mu je venovaný individuálny prístup so zameraním na formovanie primeraného správania a hodnotovej orientácie v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, k zvyšovaniu právneho vedomia a k zodpovednosti za svoje konanie, neprejavil žiadny kritický postoj k spáchanej (závažnej!) trestnej činnosti, ba naopak prezentoval, že celá vec je vymyslená. Tvrdenia v sťažnostnom konaní tak potom treba vyhodnotiť ako účelové tvrdenia, s cieľom presvedčiť krajský súd o jeho kritickom postoji.

Okresný súd tiež dospel k správne záveru o tom, že odsúdený nedáva dostatočné záruky na to, že v prípade prepustenia na slobodu bude viesť riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane vzhľadom na jeho odpis registra trestov, v ktorom má 4 záznamy, pričom s výkonom nepodmieneného trestu už mal v minulosti skúsenosti. Napokon aj z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody vyplynulo, že resocializačná prognóza je u odsúdeného menej priaznivá.

Treba ešte dodať, že posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojim spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné zaradiť aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že trestný čin (za ktorý bol odsúdený a sa nachádza aktuálne v ústave na výkon trestu) páchal po dlhší čas a na viacerých osobách, pričom im spôsobil fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, ponižovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu. A hoci mu zaň hrozil trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby od 7 rokov do 15 rokov, v konečnom dôsledku mu bol s použitím mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona uložený nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov. Tieto skutočnosti

nemožno v súvislosti s rozhodovaním o podmiennečnom prepustení odsúdeného podľa názoru krajského súdu opomínať.

Prihliadnuc aj na povahu spáchaného činu (aj na trestnú minulosť odsúdeného) sťažnostný súd dospel k záveru, že od odsúdeného nie je možné s rozumnou istotou očakávať, že tento v budúcnosti povedie riadny život. Spôsob prevedenia skutku nenechávajú ani krajský súd na pochybách o tom, že na dovŕšenie nápravy odsúdeného je potrebné na neho pôsobiť výkonom celého nepodmiennečného trestu odňatia slobody. Iba tak bude naplnený účel trestu z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie ako to má na mysli Trestný zákon.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody musí okrem formálnej podmienky súčasne spĺňať aj dve materiálne podmienky a to, že svojim správaním vo výkone trestu odňatia slobody preukázal polepšenie a zároveň je možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Odsúdený súčasne nespĺňa obe materiálne podmienky a preto súd I. stupňa správne a v súlade so zákonom rozhodol, keď jeho žiadosť o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.